

[Inger Gautier Schmit.]

fastlønnede Tjenestemandsgroupe, saa er der egentlig Tryghed i Landet, ja, man kan rimeligvis endogsaa se hen til en mindre Lønforhøjelse paa Grund af Prisstigningen. Men er denne Tryghed nu ogsaa holdbar? Har den virkelig et sundt, økonomisk Grundlag at hvile paa? Thi herpaa kommer det jo an. Hvis vi tænker os en Familie miste en Trediedel af sin Indtægt, og der ikke er Udsigt til at faa dette erstattet paa anden Maade, saa vilde det sikkert være letsindigt, om Familien ubekymret levede videre paa samme Fod og i den glade Tro, at Tingene nok ordnede sig af sig selv. Hvorledes vilde det nemlig gaa? Først maatte man gribe til sine Sparebøger, om man havde saadanne; senere maatte man saa gaa Laane-, Veksel- og Kautionsvejen, og saafremt Forholdene ikke bedredes, vilde der ske et komplet Sammenbrud eller — hvad der kunde tænkes i disse filantropiske Tider —, der vilde blive ordnet en Akkord, og Familien maatte herefter sætte Tæring efter Næring for med Tryghed at gaa Fremtiden i Møde.

Nu er det dokumenteret Gang paa Gang af de højtærede Ministre — den højtærede Statsminister, den højtærede Udenrigsminister, den højtærede Handelsminister —, og Valutabetænkningen har yderligere bekræftet det med tørre Tal, at Danmarks Eksportindtægter siden 1929 er formindsket med en Trediedel, fra ca. 1 800 Millioner til ca. 1 200 Millioner; og hvad værre er, er, at der absolut ingen Udsigt er til at kunne indvinde det tabte. Man skulde da tro, at Regeringens økonomiske Politik maatte gaa ud paa, at Landets indre almindelige Økonomi blev indstillet og tilpasset efter den forringede Indtjenings- evne i Forhold til Udlandet, der jo dog med Naturnødvendighed et eller andte Sted maa give sig Udslag i Økonomien inde i Landet. De eksporterende Erhverv, herunder navnlig Landbruget, og de arbejdsløse kan i høj Grad tale med herom.

Men til Trods for at vi i 4 Aar har haft disse forringede Eksportindtægter, er der endnu ikke tydelige Tegn, der viser, at Regeringen har forladt sin oprindelige økonomiske Linie, som gaar ud paa ikke at sænke Levestandarden i Befolkningen, hvordan den økonomiske Udvikling end finder Sted.

Det urigtige i denne Betragtning er fremholdt for Regeringen indtil Trivialitet af Partiet Venstre, uden at dybtgaaende Reforme har fundet Sted. Man har naturligvis praktiseret en vis Tilpasning, dels-

vis fremtvunget af Partiet Venstre, dels ved Kronesænkning og Prishævning paa Landbrugets Produkter, som har haft sin store Virkning i Retning af at udligne Pristallene; det erkender vi fuldt ud. Men Resultatet er alligevel endnu ikke tilfredsstillende. Der har paa Grund af den manglende Tilpasning fundet en alt for stor Forskydning Sted, saa at enkelte Grupper af Befolkningen, bl. a. de beskyttede Erhverv, profiterer af Krisens Virkninger, medens andre fortrinsvis maa bære den tunge Del af Byrden.

Saadanne Forhold kan ikke i Længden opretholdes. De saakaldte jyske Bevægelser, som vi har set gaa over Landet, og som i saa høj Grad er blevet kritiseret inde i Byerne, ikke mindst af Regeringsn Presse, maa til en vis Grad ses som Udslag af den ensidige økonomiske Erhvervspolitik, som er ført fra Regeringsn Side, og som har medvirket til at fremkalde disse Bevægelser.

Ser man paa Statens Økonomi, er det netop gaaet med den saadan som med den omtalte Familie. Staten har ikke villet anerkende Fakta, nemlig den forringede Eksportindtægt for Landet, og Staten har derfor maattet gribe til Laanevejen, som i høj Grad er taget i Brug. Skatteskruen er drejet om, og den Statsgæld, som man fra Regeringens Side havde rost sig af bestandig at nedsætte, har man maattet forøge. Man har endog maattet drive de indirekte Skatter saa langt, at man med 20 Mill. Kr. Skat paa Kaffe har lagt en tung Byrde paa mange Smaakaarshjem. Og Linien for Stats- og Kommuneskatteerne er desværre opadgaaende.

Hvad der er det værste i Sagen, er, saaledes som det er oplyst af det ærede Medlem Hr. Pinholt for nylig, at den samlede Beskatning til Stat og Kommune i 1928—29 var 619 Mill. Kr., 21 pCt. af den skattepligtige Indkomst, men i 1933—34 var den 750 Mill. Kr., 28,5 pCt. af den skattepligtige Indtægt. Naar denne Indkomst samtidig er dalet med 300 Mill. Kr., forstaar man, et Udviklingen i høj Grad er nedadgaaende.

Men kunde det saa endda hjælpe, var der endda Udsigt til at man kunde komme over et farligt Skær! Men herom er der ikke Tale. Vor Udenrigshandel lover ikke lysere Tider her i Landet, som kunde medføre større Indtægter, mere Initiativ, færre Skatter, færre arbejdsløse, mindre Tryk paa Erhvervene og den ubemidlede Del af Befolkningen.

Med den forringede Eksportindtægt og med Valutakontorets Virksomhed er